

[Rager.]

med 107 Mill. Kr. og Holland med 62 Mill. Kr. Hvis det ærede Medlem vil undersøge, hvorledes disse Landes Kurser nu staar, og hvorledes de vilde have staaet, hvis vi havde noteret 22,40, er der heller ingen Tvivl længere. Dér vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at intet vilde betyde mere for den brede Befolknings Pristal herhjemme, end hvis de tyske Kurser yderligere steg. Sagen er nemlig den, at af de ca. 400 Mill. Kr., vi importerer Varer for fra Tyskland, er bl. a. en stor Del forholdsvis billige Varer, som netop tjener til den almindelige Befolknings Forsyning, og hvis vi tænker os, at vi havde fulgt Sterling i de Svingninger, den har foretaget i den sidste Tid, vilde vi have set, hvorledes disse Varer vilde være kommet betydeligt op i Pris, som Regel vilde være blevet kalkuleret paa Grundlag af det størst mulige Kronefald, uanset om Kronen steg noget senere.

Intet er derfor mere vigtigt netop nu for os for at kunne holde Kontrol med Priser og deslige, end at Kronens Kurs holdes saa stabil over for de forskellige Valutaer, som det nu engang er gørligt, naar den ene svinger og de andre er konstante. Det viste sig ogsaa, at der i de Dage, da vi kun noterede nominelle Kurser, var en meget stærk Nervøsitet, og jeg gad vide, om den højtærede Handelsminister ikke, hvis han havde Tallet, vilde kunne fortælle os, at den første og anden Dag, da man noterede reelle Kurser, var Udtrækket stærkt, for enhver, der skyldte Penge i alle disse forskellige Valutaer, skyndte sig hurtigst muligt at dække sig ind, ængstelig for yderligere Prisfald for den danske Krone, og det har været medvirkende, selvfølgelig, til den uheldige Valutasituation, vi nu har. Det var sent, Regeringens Erklæring kom, men det var nødvendigt, at den kom, og den Erklæring fra Regeringen bragte selvfølgelig betydelig mere Ro. Naar man nu hører det ærede Medlems Tale i Dag og under Finanslovbehandlingen hørte Udtalelserne fra en Række af Venstres Talere, bliver man egentlig forundret over, at Ensighedheden er saa stor, at man ikke et Øjeblik fra den Side vil forsøge ogsaa at se Spørgsmaalet fra de andre Erhvervs Side. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ved, at saaledes som Danmarks Økonomi nu er lagt fast, og med de Summer, der er investeret i det danske Landbrug, med de Beskæftigelsesmuligheder, dette Landbrug byder ca. en Trediedel af vor Befolkning, er det en Samfundsinteresse at opretholde Produktionen, og da det er private Enkeltpersoner, der driver Erhvervet, bliver det som Følge deraf

ogsaa en Samfundsinteresse at gøre dette Erhverv rentabelt — ikke for Erhvervets Indehaveres kønne Øjnes Skyld, men udelukkende fordi Produktionen ønskes opretholdt af det øvrige Samfund og kun kan ventes opretholdt, saafremt den gøres rentabel.

Men dette kan og maa gøres paa en anden Maade end ved Noteringen 22,40. Jeg afviser, at der skulde være Tale om Tilskud, Almisse eller noget af den Art. Det ærede Medlem talte selv om Konkurrenterne paa Verdensmarkedet, der paa forskellig Maade var begunstigede dér, hvor de producerede deres Varer. Under et Forhold som dette maa man naturligvis ogsaa sørge for, at det Landbrug, der er Tale om her, bliver rentabelt. Men havde Landbruget faaet gennemført Kursen 22,40 af Hensyn til sine Interesser, saa vilde jeg have sagt, at derved havde mange, der led under den Krone-sænkning, det i Realiteten var blevet, ydet en Almisse til Landbruget. Dette havde været en Almisse, men paa den anden Maade her sker der tværtimod det, at man gør Produktionen rentabel, og jeg vil gerne tilføje, at den slette Situation, vi staar i i Øjeblikket — saaledes som det blev fremhævet, bl. a. klart af det ærede Medlem Hr. Henning Hasle, dengang man behandlede Spørgsmaalet om Landbrugets Priser —, skyldes jo, at vi faar for lidt ovre fra England.

Men dér vil jeg vende tilbage til, hvad jeg sagde i Begyndelsen af min Tale. Den engelske Nations gamle, kulante Opfattelse af godt Købmandsskab er en saadan, at den engelske Nation ikke ønsker i Længden at gøre en Forretning, der ikke er til Glæde baade for Leverandør og Køber, og derfor er det min Opfattelse, at i Løbet af en rimelig Tid vil vi se vort Landbrug faa Priser i England, der svarer til, hvad vi producerer til herhjemme. Indtil da maa vi sørge for, at ogsaa under Overgangstilstanden bliver Landbrugsproduktionen rentabel; men at der i det Øjeblik, da en Krigsøkonomi bryder ind over et Land, kan komme en Overgangstid, hvor man endnu ikke har kunnet acceptere de nødvendige Prisstigninger etc. for indførte Varer, er kun naturligt, og har man gennem mange Aar staaet i en Forretningsforbindelse med dette Land, som begge Parter vistnok har sat Pris paa og ønsker at fortsætte, ja, saa maa man som enhver Forretningsmand i en Overgangstid, og ikke mindst naar man gaar fra Fredsøkonomi til Krigsøkonomi, være beredt til at tage ogsaa nogle tunge Dage med.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til det Tilbud, som har været fremsat fra Handelsministeren om Genoprettelse af Rigsdagens